

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. LXXII. Deus, iudicium tuum regida, &c. Carm. gen. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Semper præisti: ne senio grauem
 Canumq; nunc me spes mea defere,
 Donec nepotum sæcula nouerint
 Me uate. quanto robore, qua fide
 Me liberaris. iustitiæ tuæ
 Conuexa mundi gloria transuolat.
 Rerum creator, quis similis tui?
 Qui me malorum gurgite merferas,
 Mitisq; uita rursus amabili,
 Tracto è profundo gurgite, das frui.
 Opesq; honorés q; accumulās bonus,
 Ira remissa: & pectora turbida
 Solaris. ergo te cythara canam
 Nabloq; certa conspicuum fide.
 O sancte, nostræ gentis ab ultimo
 Protector ortu, uox mea te canet:
 Te spiritus, te uita laboribus
 Exempta duris, laudibus efferet.
 Lux nulla solem proferet aureum,
 Qui prædicantem iustitiam tuam
 Non audiet me, rex bone, qui meis
 Rubore uultum offuderis hostibus.

PSAL. LXXII. Deus, iudicium tuum re-
 gi da, &c. Carm. gen. 5.

DA tuæ regi Deus æquitatis
 Ius ad exemplum dare, filioq;
 Regis, ut legum patriæ ad salutem
 Flectat habenas.

Ut regat iustis populum institutis,
 Pauperum questus facili tuorum

Aure cognoscat, dirimatq; lites
Legibus æquis.

Pace lætentur iuga montiumq;
Horridi saltus: genitrix quietis
Aequitas colles amet, asperosq;
Ruris alumnos.

Ius suum det pauperibus, potentum
Curet ut ne ui tenues premantur,
Destruat quisquis miseros dolosis
Litibus urget.

Vt reformidet uenientis æui
Gens tuum nomen, sua sol diei
Donec effundet, sua luna donec
Lumina nocti.

Aequitas & ius ueniens Olympo
Recreet terras, ueluti sub æstu
Imber, & rores pluuij beatos
Ruris honores.

Floreat, rerum hoc moderante habenas,
Ius, bonæ paces uigeant, perenni
Luna dum cursu rediens nouabit
Menstrua uultus.

Imperij fines maris unda fluctu
Hinc & hinc claudat: spatiumq; latis
Quod modum regnis faciat, sit idem
Terminus orbis.

Ad pedes illi cadat aduolutus
Aethiops: hostes ueniam precati
Supplices, uultus humiles comamq; in
Pulvere uerrant.

Qui tenent pontum refluïq; ponti
Insulas,

Infulas, regesq; Arabum beati,
Turis & dites uenient Sabæi,
Dona ferentes.

Illum adorabunt, mare quâ remotis
Obstrepit terris, metuentq; reges.
Seruient gentes sub utroq; mundi
Axē iacentes.

Ille desertos ope subleuabit:
Eximet curis querulos: egeno &
Pauperi dextram dabit: obrutosq;
Fœnore soluet.

Nec uelut uilem tenuis cruorem
Plebis effundi sinet. ergo uiuat,
Deq; thesauris Arabum beatis
Munera sumat.

Ac suo regi bene comprecatus,
Illius laudes canat, illum honoret:
Largam opum dextram celebret, patremq;
Vulgus adoret.

Per feros montes segetem refundat
Terra, tam densis crepitans aristis
Quàm graui Cedros Libani flagellant
Murmure uenti.

Augeat prolem numero carentem
Per uias urbis bona pax beatæ:
Læta ceu campis riguis per imbrem
Gramina surgunt.

Nomen æterno iuuenescat æuo,
Filiij nomen, iubar usq; solis
Dum uagæ fundet radiata terris
Lumina flammæ.

Ille rex gentes faciet beatas
 Quas sinu claudit refugo Amphitrite,
 Omnis hunc tellus canet Amphitrite
 Cincta beatum.

Isaci gentis Domino Deoq̄
 Laus, honor, uirtus: opis haud egenus,
 Illa quæ cuncti attoniti intuentur,
 Perficit unus.

Nomen augustum canat omnis ætas,
 Vlla quod nunquam taceat uetustas:
 Nominis sancti penetret per omnes
 Gloria terras.

GEORGII BV
 CHANANI PARAPHRASIS, IN
 tertium librum Psalmorum.

PSAL. LXXIII. *Quam bonus Israel Deus ijs qui recto sunt corde, &c. Carm. gen. 15.*

Tellus ut undis hospitium neget,
 Undæq̄ terras fluctibus obruant,
 Aër coruscis fulminet ignibus,
 Ruina mundi sidera misceat:
 Dei potentis non bonitas tamen
 In rebus arctis destituet pios,
 Puras-